

omgaa Loven, og vil man ikke i det hele gøre det ret vanskeligt for Politimyndighederne at kontrollere, at Selskabet ikke vedbliver at fange ny Fisk rundt omkring, naar det efter den nævnte Fortolkning af Lovforslaget kan vedblive at eksistere over for de allerede forsikrede? Efter Ministerens Ord er det alligevel alene denne Bestemmelse — som ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds var meget imod og ønskede udtrykkelig ophævet — der skulde kunne forhindre, at der ikke ved Lovforslaget voldes Skade og endog-saa „stor Skade“ over for de forsikrede. Den ærede Minister udtalte ved 2den Behandling i Landstinget — altsaa efter at den Udtalelse var fremkommen fra Ordføreren, at det ikke var Meningen, at Forbudet mod Livsforsikringsvirksomheden skulde gælde en hel Standsning i Selskabets Virksomhed, men kun betyde, at Selskabet ikke maatte tegne ny Forsikringer; Landstingstidenden Sp. 1824 —: „Men efter at der nu er kommet Udtalelser fra de to ærede Medlemmer om, at det ikke vil blive forbudt — hvad der vilde være til stor Skade for de forsikrede — at fortsætte Virksomheden, for saa vidt angaar Opkrævning af Bidrag for allerede tegnede Forsikringer, kan jeg tiltræde Forslaget.“ Altsaa, det eneste, der har forandret Ministerens Betænkelighed, er netop en Bestemmelse, som jeg, og jeg tror, de fleste Medlemmer her, finder meget uheldig, og som i høj Grad vil svække det, som vi skulde opnaa ved Lovforslaget. Naar vi samtidig høre, at Forslaget, hvis ikke denne Bestemmelse vedtages, vil være til stor Skade for de forsikrede, tror jeg, at vi, hvor meget man end sympatiserer med Ønsket om at ramme de daarlige Selskaber, dog maa kræve en nøje Undersøgelse, før vi kunne slutte os dertil. Dette gælder i alt Fald mig.

Indenrigsministeren (Bramsen): Det ærede Medlem citerede nu ikke ganske rigtigt, naar han anførte, at jeg havde sagt, at Lovforslaget vilde være til stor Skade, hvis vi vedtog, at de paagældende Livsforsikringsselskaber herefter ikke maatte opfylde de Forsikringskontrakter, de allerede havde indgaaet. Det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at det kunde blive til Skade for visse af disse Selskabers forsikrede, dersom man vedtog en saadan Bestemmelse. Men det er ikke det samme. Jeg tvivler ikke om, at Forslaget, hvis det ophøjes til Lov, i det væsentlige vil kunne blive til Gavn, men jeg har fremhævet, at

det i enkelte Tilfælde vil blive til Skade for de forsikrede, hvis man nægtede dem at opfylde de Forpligtelser, de havde over for Selskabet, og derigennem betog Selskabet Forpligtelsen til at opfylde sine Forpligtelser. Paa det Punkt var det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) ikke enig med mig. Men jeg tilstaar, at jeg ikke rigtig kan tænke mig Muligheden af, at man skulde vedtage en Lov, der ophævede en Række indgaaede Forsikringskontrakter, altsaa en Række retsgyldigt indgaaede Forpligtelser. Jeg kan ikke forstaa, at man kan sige, at hvis dette Selskab ikke deponerer 100,000 Kr. inden 3 Maaneder, ere dets Forpligtelser over for de forsikrede bortfaldne, og sige til de forsikrede, at saa ere deres Rettigheder ogsaa bortfaldne. Det kan jeg ikke gøre mig til Talsmand for. Jeg kan sige, at de have indladt sig med et Selskab, der ikke kan præstere 100,000 Kr., og de maa da tage, hvad deraf følger; men at sige, at de skulde være ringere stillede, end hvis vi ikke vedtog denne Lov, kan jeg ikke være med til. Derfor har jeg, som fremhævet af den sidste ærede Taler, lagt megen Vægt paa, at man ikke stillede nogen forsikret ringere, end om denne Lov ikke blev vedtagen. Jeg tillader mig over for det ærede Medlem for Kolding (E. Sørensen) at fastholde, at det meget godt kan være bestemmende for min Stilling over for Lovforslaget. Det fandt Tilslutning fra alle Sider i det andet Ting blandt Forslagsstillerne, og jeg havde egentlig troet, at det heller ikke vilde finde nogen Modsigelse her. I øvrigt er det ikke det eneste, jeg har fremhævet, men kun et af de Momenter, der fik mig til at stille mig mere imødekommende ved Sagens 2den og 3die Behandling, end da Forslaget forelaa første Gang. Det, som det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds vil, vil ske om 2 Aar, naar vi faa Livsforsikringsloven og Selskaberne blive undersøgte; naar det da af en sagkyndig Kommission konstateres, at de paagældende Selskaber ere insolvente i deres Grund og de ganske sikkert i Løbet af en kort Fremtid ville vise sig at være betalingsudygtige, ville de blive satte under Administration. Men heller ikke efter den store Lov ville Forpligtelserne ophøre, hverken for de forsikrede eller for Selskabet, de ville kun blive reducerede i Forhold til de forhaandenværende Midler. Jeg tror, at ved en nærmere Undersøgelse af Forholdene, saaledes som de ville komme til at stille sig, vil ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts